

“*লক্ষ্যপ্ৰমাণসফলতাপ্ৰাপ্তকৰিবলৈস্বাৰ্থৰপৰিৱৰ্ত্তে সেৱাৰ অৰ্থকাৰ্য্যকৰা*”

আজি পিতাই ত্ৰিমূৰ্তি মিলন চাই আছেহঁক। জ্ঞান সূৰ্য, জ্ঞান চন্দ্ৰমা আৰু জ্ঞান ৰূপী তৰাসকলকৰ মিলন হৈ আছে। এয়া ত্ৰিমূৰ্তিৰ মিলন এই ব্ৰাহ্মণ সংসাৰৰ বিশেষ মধুবন মণ্ডলত হয়। আকাশ মণ্ডলত চন্দ্ৰমা আৰু তৰাবিলাকৰ মিলন হয়। এই বেহদৰ মধুবন মণ্ডলত সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰমা দুয়োৰে মিলন হয়। এই দুয়োটিৰে মিলনত তৰাসকলৰ জ্ঞান সূৰ্যৰ দ্বাৰা শক্তিৰ বিশেষ বৰদান প্ৰাপ্ত হয় আৰু চন্দ্ৰমাৰ দ্বাৰা স্নেহৰ বিশেষ বৰদান প্ৰাপ্ত হয়। যাৰ দ্বাৰা লাভলি (মৰমৰ) আৰু লাইট হাউচ হৈ যায়। এই দুয়োটি শক্তি সদায় লগে-লগে থাকক। মাৰ বৰদান আৰু পিতাৰ বৰদান দুয়োটিয়ে সদায় সফলতা স্বৰূপ কৰি তোলে। সকলোৱে এনেকুৱা সফলতাৰ শ্ৰেষ্ঠ তৰা হোৱা। সফলতাৰ তৰাই সকলোকে সফলতাৰ বাতৰি দিবৰ বাবে গৈ আছে। যিকোনো বৰ্গৰে আত্মা নহওক যিসকলে যিয়েই কাৰ্য্য কৰি আছে, সকলোৰে মুখ্য লক্ষ্য এয়াই যে আমি নিজৰ কাৰ্য্যত যাতে সফল হৈ যাওঁ আৰু সফলতা কিয় বিচাৰে, কিয়নো এনেকৈ ভাবে যে আমাৰ দ্বাৰা সকলোৱে সুখ শান্তি প্ৰাপ্ত কৰক। যদিও নিজৰ নামৰ স্বাৰ্থত কৰে, অল্পকালৰ সাধনৰ দ্বাৰা কৰে কিন্তু লক্ষ্য নিজৰ বা সকলোৰে সুখ শান্তিয়ে হয়। লক্ষ্য সকলোৰে ঠিকেই আছে কিন্তু লক্ষ্য অনুযায়ী নিজৰ স্বাৰ্থৰ কাৰণে ধাৰণ কৰিব নোৱাৰে সেইবাবে লক্ষ্য আৰু লক্ষণত অন্তৰ হোৱাৰ বাবে সফলতা পাব নোৱাৰে। এনেকুৱা আত্মাসকলক নিজৰ মুখ্য লক্ষ্য প্ৰাপ্ত কৰাৰ সহজ সাধন হিচাপে এয়াই শুনোৱা যে এটি শব্দৰ অন্তৰ (পৰিৱৰ্ত্তন) কৰাৰ লগে লগে সফলতা ৰূপী মন্ত্ৰ প্ৰাপ্ত হৈ যাব। সেয়া হৈছে স্বাৰ্থৰ পৰিৱৰ্ত্তে সকলোৰে সেৱাৰ অৰ্থে। স্বাৰ্থই লক্ষ্যৰ পৰা দূৰ কৰি দিয়ে। সেৱাৰ অৰ্থে, এইটো সংকল্পই লক্ষ্যত উপনীত হোৱাত সহজে সফলতা প্ৰাপ্ত কৰায়। যি কোনো লৌকিক বা অলৌকিক কাৰ্য্যৰ অৰ্থে নিমিত্ত হোৱা, সেই নিজৰ নিজৰ কাৰ্য্যত সন্তুষ্টতা বা সফলতা সহজেই প্ৰাপ্ত হ’ব। এই এটা শব্দৰ পাৰ্থক্যৰ মন্ত্ৰ প্ৰতিটো বৰ্গৰ লোককে শুনাব।

গোটেই হাই কাজিয়া, খেলি-মেলি, বিশ্বৰ চাৰিও দিশৰ অনেক প্ৰকাৰৰ কাজিয়া এই এটা শব্দ ‘স্বাৰ্থ’ৰ কাৰণে হৈছে। সেইবাবে সেৱাৰ ভাৱ সমাপ্ত হৈ গৈছে। যিয়েই যি বৃত্তিধাৰীৰে নহওঁক যেতিয়া নিজৰ কাৰ্য্য আৰম্ভ কৰে তেতিয়া কি সংকল্প লয় বাৰু? নিঃস্বাৰ্থ সেৱাৰ সংকল্প কৰে কিন্তু চলোতে চলোতে লক্ষ্য আৰু লক্ষণ বদলি যায়। গতিকে মূল কাৰণ যিকোনো বিকাৰেই হয় যদিও তাৰ মূল বীজ হৈছে “স্বাৰ্থ”। গতিকে সকলোকে নিজৰ লক্ষ্য প্ৰাপ্ত কৰাৰ সফলতাৰ চাৰিকাঠী দি আহিবা। এনেও মানুহে মুখ্য চাবিয়েই উপহাৰ দিয়ে। গতিকে তোমালোক সকলোৱে সফলতাৰ চাবি উপহাৰ দিবলৈ গৈ আছে। অন্য সকলো দি দিয়ে কিন্তু সম্পত্তিৰ চাবি কোনেও নিদিয়ে। যিটো অন্য কোনেও নিদিয়ে সেয়া তোমালোকে দিবা। যেতিয়া সকলো সম্পত্তিৰ চাবি তেওঁলোকৰ হৈ যাব তেতিয়া সফলতা আছেই। অচ্ছা - আজিতো কেৱল মিলন মনাবলৈহে আহিছো।

ৰাজতিলকতো 21 জন্ম পায়ৈ থাকিবা আৰু স্মৃতিৰ তিলকো সংগমৰ নাম সংস্কাৰৰ দিনা বাপদাদাৰ দ্বাৰা পাইছাই। ব্ৰাহ্মণ হয়েই স্মৃতিৰ তিলকধাৰী আৰু দেৱতা হ’ল ৰাজ্য তিলকধাৰী। বাকী মাজৰ ফৰিস্তা স্বৰূপ, তাৰ তিলক হ’ল - সম্পন্ন স্বৰূপৰ তিলক, সমান স্বৰূপৰ তিলক। বাপদাদাই কোনটো তিলক লগাব বাৰু? সম্পন্ন আৰু সমান স্বৰূপৰ তিলক আৰু সৰ্ব বিশেষত্বৰ মণিৰ দ্বাৰা সজা মুকুট। এনেকুৱা তিলকধাৰী, মুকুটধাৰী, ফৰিস্তা স্বৰূপ সদায় ডবল লাইট আসনধাৰী শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা। বাপদাদাই এইটো অলৌকিক শৃংগাৰৰ দ্বাৰা চেৰিমনি (উৎসৱ) পালন কৰি আছে, তাজধাৰী হৈ গৈছা নহয়নে! তাজ, তিলক আৰু আসন। এয়াই বিশেষ চেৰিমনি। সকলোৱে চেৰিমনি পালন কৰিবলৈ আহিছা নহয় জানো। অচ্ছা!

সকলো দেশ আৰু বিদেশৰ সফলতাৰ তৰাসকলক বাপদাদাই সফলতা ৰূপী মালা ডিঙিত পিন্ধাই আছে। কল্প-কল্পৰ সফলতাৰ অধিকাৰী বিশেষ আত্মা হোৱা। সেইবাবে সফলতা জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ, প্ৰতিটো কল্পৰে হয়। এইটো নিশ্চয় আৰু নিচাত সদায় উৰি গৈ থাকা। সকলো সন্তানে স্মৃতি আৰু মৰমৰ মালা সমূহ সদায় বিধিপূৰ্বক পিতালৈ পঠিয়ায়। ইয়াৰে নকল কৰি ভক্ত সকলেও সদায় মালা নিশ্চয় পিন্ধায়। যিসকল সঁচা লগনত মগন হৈ থকা সন্তান, তেওঁলোকে অমৃতবেলা বহুত বঢ়িয়া স্নেহৰ শ্ৰেষ্ঠ সংকল্পৰ ৰত্নৰ মালা, আত্মিক গোলাপৰ মালা সমূহ সদায় বাপদাদাক অৱশ্যেই পিন্ধায়। গতিকে সকলো সন্তানৰ মালাৰ দ্বাৰা বাপদাদা শৃংগাৰিত হয়। যিদৰে ভক্তলোকসকলেও প্ৰথম কাৰ্য্য হিচাপে নিজৰ ইষ্টক মালাৰে সজায়। পুষ্প অৰ্পণ কৰে। এনেকুৱা জ্ঞানী আত্মাসকলে, স্নেহী সন্তানসকলেও বাপদাদাক নিজৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাৰ পুষ্প

অৰ্পণ কৰে। এনেকুৱা স্নেহী সন্তানসকলক স্নেহৰ প্ৰতিদানত বাপদাদাই পদমণ্ডল স্নেহৰ, বৰদানৰ, শক্তিৰূপী মালাসমূহ পিন্ধাই আছে। সকলোৰে ফুৰ্তিৰ নাচোন বাপদাদাই চাই আছে। ডবল লাইট হৈ উৰি আছে আৰু উৰোৱাৰ প্লেন বনাই আছে। সকলো সন্তানে বিশেষ প্ৰথম নম্বৰটি নিজৰ বুলি ভাবি প্ৰথম নম্বৰত পিতাই মোক স্মৰণ কৰিছে এনেদৰে স্বীকাৰ কৰিবা। নামতো অনেক আছে। কিন্তু সকলোৱে ক্ৰমিক নম্বৰ অনুযায়ী স্মৰণৰ পাত্ৰ হোৱা। অম্মা।

মধুবন নিবাসী সকলো শক্তিশালী আত্মা হোৱা নহয়নে। অথক সেৱাৰ ভূমিকাও পালন কৰিলা আৰু স্ব-অধ্যয়নৰ ভূমিকাও পালন কৰিলা। সেৱাত শক্তিশালী হৈ অনেক জন্মৰ ভৱিষ্যত আৰু বৰ্তমান গঢ়ি তুলিলা। কেৱল ভৱিষ্যতেই নহয় বৰ্তমানতো মধুবন নিবাসীৰ নাম উজ্বলি আছে। গতিকে বৰ্তমানো গঢ়িলা আৰু ভৱিষ্যতৰ বাবেও জমা কৰিলা। সকলোৱে শাৰীৰিক বিশ্ৰাম ল'লা। এতিয়া আকৌ চিজনৰ (বাপদাদা মিলনৰ সময়) বাবে তৈয়াৰ হৈ গ'লা, চিজনত বেমাৰ হ'ব নালাগে, সেইবাবে সেয়াও হিচাপ নিকাচ পুৰা কৰিলা। অম্মা।

মিসকল আহিছা সকলোৱে লটাৰিটো পাই গৈছা। অহা অৰ্থাৎ পদমণ্ডল জমা হোৱা। মধুবনত আত্মা আৰু শৰীৰ দুয়োটিয়ে পুনৰুজ্জীৱিত হৈ যায়। অম্মা।

জগদীশভাইৰলগত:- সেৱাত শক্তিসকলৰ লগত পাৰ্ট বজোৱাৰ (ভূমিকা পালন কৰাৰ) নিমিত্ত হোৱা এয়াও বিশেষ পাৰ্ট (ভূমিকা)। সেৱাৰ দ্বাৰাই জন্ম হ'ল, সেৱাৰ দ্বাৰাই প্ৰতিপালন হ'ল আৰু সদায় সেৱাত আগবাঢ়ি গৈ থাকা। সেৱাৰ আদিত প্ৰথমতে পাণ্ডৱ ড্ৰামা অনুসৰি নিমিত্ত হ'ল সেইবাবে এয়াও বিশেষ সহযোগৰ প্ৰতিদান। সহযোগ সদায় প্ৰাপ্ত হৈছে আৰু হৈ থাকিব। প্ৰত্যেক বিশেষ আত্মাৰ বিশেষত্ব আছে। সেই বিশেষত্বক সদায় কাৰ্যত লগাই বিশেষত্বৰ দ্বাৰা বিশেষ আত্মা হৈছা। সেৱাৰ ভাণ্ডাৰলৈ গৈ আছা। বিদেশলৈ যোৱা অৰ্থাৎ সেৱাৰ ভাণ্ডাৰলৈ যোৱা। শক্তিসকলৰ লগত পাণ্ডৱৰো বিশেষ পাৰ্ট আছে। সদায় সুযোগ পাই আছা আৰু পাই থাকিব। এনেকৈয়ে সকলোৰে মাজত বিশেষত্ব ভৰাই থাকিব। অম্মা।

মোহিনীবেহেনৰলগত :- সদায় বিশেষ লগত থকাৰ পাৰ্ট আছে। অন্তৰৰ পৰাও সদায় লগত আৰু সাকাৰ ৰূপতো শ্ৰেষ্ঠ সংগৰ বৰদানী হোৱা। সকলোকে এই বৰদানৰ দ্বাৰা সংগৰ অনুভৱ কৰাব। নিজৰ বৰদানৰ দ্বাৰা আনকো বৰদানী কৰি তুলিব। পৰিশ্ৰমক মৰমলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি বিশেষ অনুভৱ কৰিছা। পৰিশ্ৰমৰ পৰা ৰেহাই পোৱা আৰু মৰমত থকা- এয়া সকলোৰে বিশেষ অনুভৱ হওক, সেইবাবে গৈ আছা। বিদেশী আত্মাসকলে পৰিশ্ৰম কৰিব নোথোজে, ভাগৰি পৰিছে। এনেকুৱা আত্মাসকলক সদাকালৰ বাবে সংগ অৰ্থাৎ মৰমত মগন হৈ থকাৰ সহজ অনুভৱ কৰাব। সেৱাৰ সুযোগ এয়াও সোণালী ভাগ্য। সদায় লটাৰি লোৱা সহজ পুৰুষাৰ্থী। পৰিশ্ৰমক মৰমলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি বিশেষ অনুভৱ কৰিছা - এয়াই বিশেষত্ব সকলোকে শুনাই তাৰ স্বৰূপ কৰি তোলা। যি দূত সংকল্প কৰিছা সেয়া বহুত ভাল কৰিছা। সদায় অমৃত বেলা এই দূত সংকল্প ৰিভাইজ (ৰোমন্থন)কৰি থাকিব। অম্মা।

পাৰ্টীৰলগতসাক্ষাৎ:- সদায় নিজৰ বিশেষ পাৰ্টক দেখি হৰ্ষিত হৈ থাকানে? উচ্চতকৈও উচ্চ পিতাৰ সৈতে ভূমিকা পালন কৰোঁতা বিশেষ পাৰ্টধাৰী হোৱা। বিশেষ পাৰ্টধাৰীৰ প্ৰত্যেক কৰ্মই স্বতঃ বিশেষ হ'ব কিয়নো স্মৃতিত আছে যে মই বিশেষ পাৰ্টধাৰী হওঁ। যেনেকুৱা স্মৃতি তেনেকুৱা স্থিতি স্বতঃ হৈ যায়। প্ৰতিটো কৰ্মই, প্ৰতিটো বচনেই বিশেষ। সাধাৰণতা সমাপ্ত হ'ল। বিশেষ পাৰ্টধাৰীয়ে সকলোকে স্বতঃ আকৰ্ষিত কৰে। সদায় এইটো স্মৃতিত থাকা যে আমাৰ এই বিশেষ পাৰ্টৰ দ্বাৰা অনেক আত্মাই নিজৰ বিশেষত্বক জানিব। যিকোনো বিশেষ আত্মাক দেখি নিজৰো বিশেষ হোৱাৰ উৎসাহ আহে। য'তেই নাথাকক, যেনেকুৱাই মায়াৱী বায়ুমণ্ডলত নাথাকক কিন্তু বিশেষ আত্মা প্ৰত্যেক স্থানতেই বিশেষ দেখা দিয়ক। যিদৰে হীৰা মাটিৰ ভিতৰতো চিকমিকাই থাকে। হীৰা, হীৰা হৈয়ে থাকে। সেইদৰে যেনেকুৱাই বাতাবৰণ নহওক কিয় কিন্তু বিশেষ আত্মাই সদায় নিজৰ বিশেষত্বৰ দ্বাৰা আকৰ্ষিত কৰিব। সদায় স্মৃতিত ৰাখিব যে আমি বিশেষ যুগৰ বিশেষ আত্মা।

বোম্বাইনিবাসীকস্নেহপূৰ্ণস্মৰণ:-

বোম্বাইত (মুম্বাইত) সকলোতকৈ আগতে বাতৰি দিব লাগে। বোম্বাই নিবাসী ব্যস্তও বহুত হৈ থাকে। ব্যস্ত থকাসকলক বহুত সময় আগেয়ে বাতৰি দিব লাগে, নহ'লে অভিযোগ দিব যে আমিতো ব্যস্ত আছিলো, তোমালোকে কোৱাও নাই সেইবাবে তেওঁলোকক এতিয়াৰ পৰাই ভালদৰে জগাব লাগে। গতিকে বোম্বাই নিবাসীসকলক ক'বা যে নিজৰ জন্মৰ বিশেষত্বক সেৱাত বিশেষভাৱে লগাই যোৱা। ইয়াৰ দ্বাৰাই সহজে সফলতাৰ অনুভৱ কৰিব। প্ৰত্যেকৰে জন্মৰ বিশেষত্ব

আছে, এই বিশেষত্বক কেৱল প্ৰত্যেক সময়ত কাৰ্যত লগোৱা। নিজৰ বিশেষত্বক মঞ্চলৈ আনা। কেৱল ভিতৰত নাৰাখিবা, মঞ্চলৈ আনা। অম্বা।

অব্যক্তমুৰুলীৰপৰানিৰ্বাচিতপ্ৰশ্নআৰুতাৰউত্তৰ

প্ৰশ্ন:- একাগ্ৰতাৰশক্তিয়েকিকিঅনুভূতিকৰায়?

উত্তৰ:-একাগ্ৰতাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা মালিকীস্বৰ শক্তি আহে, যাৰ দ্বাৰা 1- সহজে নিৰ্বিলম্ব স্থিতিৰ অনুভৱ হয়, যুদ্ধ কৰিব লগা নহয়। 2- স্বতঃ এজন পিতা দ্বিতীয় কোনো নাই- এইটো অনুভূতি হয়। 3- একৰস ফৰিস্তা স্বৰূপৰ অনুভূতি স্বতঃ হয়। 4- সকলোৰে প্ৰতি স্নেহ, কল্যাণ, সন্মানৰ বৃত্তি স্বতঃ থাকে।

প্ৰশ্ন:- ব্ৰহ্মাবাবৰসমানযিমানেসম্পন্নতাৰসময়ওচৰতআহিবতেনেকৈকোনটোহমানথাকিব?

উত্তৰ:- ফৰিস্তা স্থিতিৰ স্বমান। চলোতে-ফুৰোতে ফৰিস্তা ৰূপ, দেহভাৱ ৰহিত। যিদৰে ব্ৰহ্মাবাবৰ ক্ষেত্ৰত কৰ্ম কৰোতে, কথাবতৰা পাতে, দিহা-পৰামৰ্শ দিওঁতে, উৎসাহ-উদ্দীপনা বঢ়াইও দেহভাৱৰ পৰা উপৰাম, সূক্ষ্ম প্ৰকাশ ৰূপৰ অনুভূতি কৰিলে। এনেকুৱা লাগিছিল যেন কথাবতৰা পাতিও আছে কিন্তু ইয়াত নাই, চাই আছে কিন্তু দৃষ্টি অলৌকিক। দেহভাৱৰ পৰা উপৰাম, আনৰো দেহভাৱ নাহিল, উপৰাম ৰূপ দেখিবলৈ পালে, ইয়াকে কোৱা হয় দেহত থাকিও ফৰিস্তা স্বৰূপ।

প্ৰশ্ন:- ফৰিস্তাৰূপৰলগতফৰিস্তাহৈবতনতযাবলাগেতাৰবাবেকোনটোকথাৰওপৰতম্যানদিবা?

উত্তৰ:- মনৰ একাগ্ৰতাৰ ওপৰত। আদেশেৰে মনক চলোৱা। যিদৰে প্ৰথম নম্বৰত ব্ৰহ্মাৰ আত্মাই সাকাৰ ৰূপত ফৰিস্তা জীৱনৰ অনুভৱ কৰালে আৰু ফৰিস্তা হৈ গ'ল তেনেদৰে ফৰিস্তা স্থিতিৰ অনুভূতি নিজেও কৰা আৰু আনকো কৰোৱা কিয়নো ফৰিস্তা নোহোৱাকৈ দেৱতা হ'ব নোৱাৰে।

প্ৰশ্ন:- কোনটোঅৱস্থাবশীভূতঅৱস্থাহয়যিটোভালনালাগে?

উত্তৰ:- কিছুমান সন্তানে কয় যে বিচৰাতো নাছিলো, ভবাতো নাছিলো কিন্তু হৈ গ'ল, কৰা উচিত নহয় কিন্তু হৈ যায়, এয়া হৈছে মনৰ বশীভূত অৱস্থা। এনেকুৱা অৱস্থা ভাল নালাগে। কৰিব লাগে যদি মনৰ দ্বাৰা কৰ্ম হওঁক, কৰিব নালাগে আৰু মনে কয় কৰা, এয়া মালিকপন নহয়।

প্ৰশ্ন:- কোনটোকথাতব্ৰহ্মাবাবাকঅনুসৰণকৰিবা?

উত্তৰ:- যিদৰে ব্ৰহ্মাবাবাৰ ক্ষেত্ৰত অনুভৱ কৰিলা যে সন্মুখত ফৰিস্তা থিয় হৈ আছে, ফৰিস্তাই দৃষ্টি দি আছে, সেইদৰে ব্ৰহ্মাবাবাক অনুসৰণ কৰা। মনৰ একাগ্ৰতাৰ শক্তিয়ে সহজে এনেকুৱা ফৰিস্তা কৰি তুলিব।

বৰদান: ব্যৰ্থবামায়াৰপৰাইন'চেণ্ট(অনভিষ্ট) হৈদিব্যতাৰঅনুভৱকৰোতামহানআত্মাহোৱা মহান আত্মা অৰ্থাৎ চেণ্ট (সন্ত) তেওঁকেই কোৱা হ'ব যি ব্যৰ্থ বা মায়াৰ পৰা ইন'চেণ্ট হয়। যিদৰে দেৱতাসকল ইয়াৰ পৰা ইন'চেণ্ট আছিল তেনেকৈ নিজৰ সেই সংস্কাৰ ইমাৰ্জ (উদয়, প্ৰকট) কৰা, ব্যৰ্থৰ পৰা অবিদ্যা (অস্ত) স্বৰূপ হোৱা কিয়নো এই ব্যৰ্থৰ প্ৰৱণতাই বহু ক্ষেত্ৰত সত্যতাৰ জাগৃতি, যথার্থতাৰ জাগৃতি সমাপ্ত কৰি দিয়ে। সেইবাবে সময়, শ্বাস, বচন, কৰ্ম, সকলোতে ব্যৰ্থৰ পৰা ইন'চেণ্ট হোৱা। যেতিয়া ব্যৰ্থৰ অবিদ্যা হ'ব তেতিয়া দিব্যতা স্বতঃ অনুভৱ হ'ব আৰু আনকো অনুভৱ কৰাবা।

স্লোগান: প্ৰথমবিভাগতআহিবলৈহ'লেব্ৰহ্মাবাবাৰখোজতখোজদিয়া।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!